

MANIFEST INSTITUCIONAL

DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA ENVERS LES DONES 25 de novembre de 2016

Avui, 25 de novembre, les administracions i la societat civil tornem a aplegar-nos per manifestar, una vegada més, el nostre rebuig a la violència masclista i per fer pública la nostra ferma voluntat de treballar fins eradicar-la.

Un any més som aquí per fer palès que els drets de les dones són drets humans i que el fet de vulnerar-los, més enllà de la irracionalitat, la injustícia i la crueltat, significa una manca de reconeixement de l'autoritat i de la llibertat de les dones.

És imprescindible, per tant, posar en valor el paper històric i pioner dels moviments feministes i dels grups de dones que van denunciar públicament la violència masclista i van crear grups de suport i d'assessorament a les dones que la patien. D'aleshores ençà, el rebuig social no ha parat de créixer i les mesures impulsades des de les administracions públiques per donar-hi resposta han augmentat.

Així, a Catalunya, ens hem dotat com a país de la Llei 17/2015 d'Igualtat efectiva de dones i homes, que defineix els canvis a fer per eliminar tot allò que ens allunya de l'equitat entre homes i dones en els diferents ordres de la vida, pública i privada. Tot i això, lamentablement una sentència del Tribunal Constitucional ha anul·lat alguns articles concebuts per promoure la igualtat al món laboral.

Aquesta sentència és un entrebanc en la promoció dels drets de les dones perquè a Catalunya volem avançar respecte a les nostres competències. En aquest sentit, no podem obviar que és en l'àmbit de les relacions laborals on encara perviuen, a dia d'avui, moltes discriminacions que allunyen les dones d'una situació d'igualtat efectiva respecte els homes. És per això, que les polítiques d'igualtat de gènere són un eix estratègic del país que construïm conjuntament des de les institucions públiques i la societat civil.

També, l'acompliment de la Llei catalana 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, aprofundeix en l'aplicació d'un model que aposta per la creació i enfortiment d'una xarxa pública de recursos i serveis i amb una sèrie de drets reconeguts per a totes les dones que es troben en situació de violència masclista.

El desplegament normatiu d'aquests darrers anys ha permès desenvolupar un model d'abordatge integral adreçat a millorar l'atenció i la recuperació de les dones i també a avançar en la detecció de casos i en la prevenció de la problemàtica.

Aquest any, les institucions signants volem denunciar, de manera especial, les violències sexuals, perquè són la màxima expressió de la dominació patriarcal envers les dones. En aquest sentit, i malgrat els progressos respecte de la igualtat formal entre dones i homes, les violències sexuals no són socialment contestades de manera contundent, ans al contrari, la prevalença del sexisme en l'ordre simbòlic hegemònic de la nostra societat indueix a qüestionar la dona víctima de l'agressió.

Mostra d'això, són les dades i estudis que indiquen que una part de la joventut no percep l'existència de desigualtats entre homes i dones i no identifica determinades conductes d'abús i control com a formes d'exercir violència masclista. Actituds d'imposició, de menyspreu, amenaces, humiliacions, gelosia... s'instal·len com a pràctiques normalitzades en les relacions i les creences tradicionals al voltant de l'amor romàntic afavoreixen aquesta tolerància juvenil cap a la violència masclista.

Respecte de les violències sexuals, tots els missatges han coincidit en la necessitat que les dones vigilem, perquè l'imaginari actualment vigent ens responsabilitza. En aquest moment històric, però, és imprescindible construir models culturals que reprovïn les violències sexuals en totes les seves manifestacions i desautoritzin l'apologia d'aquestes violències .

Així, la denuncia a la Fiscalia de deu blocs i cinc vídeos d'internet que incitaven a la violència masclista i que acumulaven més d'un milió de visites, per part del Consell Audiovisual de Catalunya i del govern, és un pas molt important que ens encoratja a treballar en aquesta línia.

Per això, és imprescindible un canvi de valors que permeti superar l'androcentrisme que nega la presència i les aportacions de les dones a la societat, i que imposa uns estereotips i rols de gènere basats en la infravaloració de tot el que està relacionat amb la feminitat. És necessari que sumem les voluntats i els sabers dels moviments feministes i grups de dones, i que comptem amb la implicació de tota la ciutadania, que a través d'accions col·lectives i individuals, actuen per eradicar aquesta xacra social.

Les institucions i administracions públiques hem de cooperar per implantar un model d'abordatge respectuós amb la llibertat de les dones, reparador del dany i innovador amb la difícil tasca de prevenir la violència masclista fins eradicar-la definitivament.

I avui, 25 de novembre, ens fem nostra la frase de la reconeguda vocalista Nina Simone que afirmava: **la llibertat per a mi és no tenir por.**